

личния животъ на човѣка. Всѣки си има по една такава черква. Излѣзте отъ своята черква и влѣзте въ Божествената църква на любовъта, на правдата, на истината, на добродетельта. Съ други думи казано: Престанете да мислите само за себе си. Мислете и за свойѣ близни. Само така ще се подобри положението на семействата, на обществата, на народите. Само така ще се подобри политическото положение на България. Всички хора — свещеници, учители, сѫдии, управници, майки и бащи трѣбва да се молятъ за победа на злото. — На коя страна да бѫдемъ? — На страната на Бога и на Христа. Азъ съмъ вече на фронта. Извадилъ съмъ меча си и воювамъ. Ако всички хора воюватъ противъ злото, първо въ себе си, а после — вънъ отъ тѣхъ, свѣтътъ лесно ще се оправи. Велико е бѫдещето на човѣчеството. — Какво ще стане съ България? — Не мислете за това. Работитѣ на България сѫ оправени, но вашитѣ не сѫ оправени.

Желая, вашитѣ работи да се оправятъ по всички Божествени правила. Желая, всички да бѫдете здрави, бодри, весели и, дето се срѣщате, да се познаете. Нѣма по-велико нѣщо отъ това, да се познаваме като братя. Това проповѣдва Христосъ.

Желая на всички да бѫдете сиромаси, хроми, клосни, слѣпи, за да сте отъ призванитѣ. Христосъ ще изпрати слугата си да ви покани на голѣмата вечеря. Богъ да ви благослови и да бѫде съ васъ сега, и всѣкога, и презъ всичкитѣ вѣкове!

*

21. Беседа отъ Учителя, държана
на 3 ноемврий, 1918 г. София.